

1191. *Jiné čtení (Nápěv 196 [417])*

Mý pantličky červený,
nadarmo vás vážu.
Syneček je daleko,
po kém já mu zkážu?

A zkážu mu já, zkážu
po malém poslíčku,
aby už pro mne přijel
na švárném koníčku.

1192.

Mý pan-tli - čke če - rve - ný, ko - lo - va - ný, bí - lý! Ke - mu já jich za - ne - chám,
ke - mu já jich za - ne - chám po ma - li - čké chví - li.

Mý pantličke červený,
kolovaný, bílý,¹⁾
[:kemu já jich zanechám :]
po maličké chvíli?

Kemu bech jich nechala
leda kamarádce,
ona na mně spomene,
dež půde k mozice.²⁾

1) Pře mý milý pantličky,
paterový bílý,

Aneb:

aneb:

2) kamarádko, tobě,
abys na mě zpomněla
v tvém svobodném stavě.

Po malenké chvílence
budem rovni sobě.

Tobě, kamarádko,
co sme spolu sedali
za našó zahrádkó.

1193.

Z Čučic

Už sem te pan - tli - čke ze - dra - la, co mně má ma - měn - ka zje - dna - la. E - šče je - dne
ze - de - ru, po - tom od ma - měn - ke po - je - du.

Už sem te pantličke zedrala,
co mně má maměnka jednala.¹⁾

[: Ešče jedne zederu, :]
potom vod maměnke pojedu.²⁾

1) Už já ty pentličky dodírám,
co mně můj tatíček obíral.

2) a) potom si šuhajka vyberu.
b) Včil budu drat šáteček,
co mně ho jednal ten syneček.

c) Vybíral mně bílý,
já nescu takový,
kupte mně, tatíčku, červený.

1194.

Z Rajnochovic

Už sem ty střevíčky zedrala,
co sem od milého dostala,
a to bylo v pondělí,

po provodní neděli,
to bylo poslední lúčení.

1195.

Z Hrozenkova

Do - lů, do - lů, moj ve - ne - ček ze - le - ný, a ty za ním, moj vr - ků - ček če - rve - ný.